

BERĢU MŪZIKAS UN MĀKSLAS PAMATSKOLAS

Nr.3 *Novembris 2013 * 7. klases kolektīvs

ZAĻĀS VĀRNAS VĒSTIS

Novembris – patriotisma mēnesis

Senlatviešiem novembris bija sala mēnesis. Tas ir laiks, kad ziema uzvar rudeni un mēneša beigās iestājās pastāvīgs sals. Rudens darbi apdarīti, iestājās nosacīta miera un pārdomu laiks. Senlatvieši nezināja, ka pēc vairākiem gadsimtiem novembris latviešiem pirmkārt asociēties ar savu valsti, patriotismu. Tas ir laiks, kad visbiežāk atceramies, izvērtējam vēsturiskos notikumus.

Arī mūsu skolā novembrī tika atjaunots **erudītu konkurss „Mana Latvija”**. Tajā 5.-9. klašu skolēni pārbaudīja savu erudīciju, zināšanas par Latvijas valsts simboliem – karogu, ģerboni, himnu, latviešu mākslas filmām, Latvijas svētku un atceres dienām, atpazīna attēlos Latvijas vēsturiskās vietas, ēkas, cilvēkus, simbolus.

Skolēni tika vērtēti atsevišķi divās klašu grupās – 5.-6. klase un 7.-9.klase.

Erudītu konkursa uzvarētāji

5.-6.klašu grupā

- 1.vieta** **Ance Strazdiņa**
- 2. vieta** **Alise Bunte**
- 3. vieta** **Marta Paula Rāzna**

Erudītu konkursa uzvarētāji

7.-9.klašu grupā

- 1.vieta** **Līva Beļinska**
- 2. vieta** **Krists Netlaus**
- 3. vieta** **Elza Paula Pētersone**

Patriotiskā nedēļa

Patriotiskā nedēļa sākās 11. novembra rītā, kad, ierodoties skolā vēl pirms saules lēkta, mūs iepriecināja pie skolas iedegtās lāpas. Rīts turpinājās ar skolas direktores uzrunu, 3.klases skolēnu dzejoļiem par Latviju un svečīšu izlikšanu, izveidojot Latvijas kontūru un to iedegšanu.

Patriotiskā nedēļa turpinājās ar 9. klases mācību ekskursiju uz Rīgas Brāļu kapiem 11. novembrī. Skolēniem īsumā šo rindu autors pastāstīja par Brāļu kapu vēsturi, to nozīmi mūsdienā Latvijai. Pie Mātes Latvijas sienas skolēni nolika aizdedzinātas svečītes, tādējādi pieminot Latvijas Brīvības cīņitājus 1.pasaules karā un Brīvības cīņās.

Otrdien mūsu skolā viesojās vīru kopa „Vilki”, kuri pastāstīja par savu daiļradi un kā tika apkopotas dziesmas. Skolēni klausījās latviešu karavīru dziesmas, kuras tika iedalītas trīs sadaļās – senlatviešu karavīru dziesmas, latviešu strēlnieku dziesmas un leģionāru dziesmas. Vīru kopa uzstājās senlatviešu karavīru apģērbos un iepazīstināja klausītājus arī ar latviešu senajiem mūzikas instrumentiem.

Ceturtdien no sarkanām un baltām svečītēm pie skolas tika izliktas senlatviešu zīmes – Laimas zīme, Ūsiņa zīme, Zalkša zīme, Māras zīme. Pasākumā piedalījās arī Garkalnes novada Domes pārstāvji.

Zalkša zīme simbolizē gudrību, zintniecību. Zalktis tiek uzskatīts par svētu dzīvnieku, kam pieejama visa gudrība. Zalkša zīme senlatviešiem sastopama visbiežāk uz sieviešu apģērbiem un pirts lietām. Par zalkti ir teikas un pasakas, bet mazāk tautas dziesmas. Zalkša motīvs baltu ciltīs ir viens no jaunākajiem.

Māras zīme latviešu folklorā simbolizē zemi. Māras galvenās īpašības ir mīļums un svētums. Māra ir īpaši tuva sievietēm, tā palīdzot bērnu audzināšanā, precībās. Fotogrāfijā redzams izlikts tā saucamais Māras krusts jeb krustukrusts. Lieta, kam uzvilks Māras krusts simboliski tiek ziedota Mārai.

Piektdien patriotiskās nedēļas noslēgumā skolas direktore uzrunāja skolēnus, sveica zīmējumu konkursa 1.-4.klasē, foto konkursa „Es-ES” un erudītu konkursa „Mana Latvija” laureātus, kā arī visi kopā noklausījāmies skolas ansambļa izpildītās dziesmas.

Skolotājs Aldis Brediks

Gaismas ceļš Latvijai...

Šī gada novembrī arī mūsu skola iededzināja svecītes skolas parkā un tās tuvumā...
Svecītes dedzināja gan lieli, gan mazi, un visi bija priecīgi par padarīto darbu.

4. un 5. klase izdedzina Zalkša zīmi.

Process un

rezultāts...

Arī lielākās klases aktīvi piedalās.

Process un

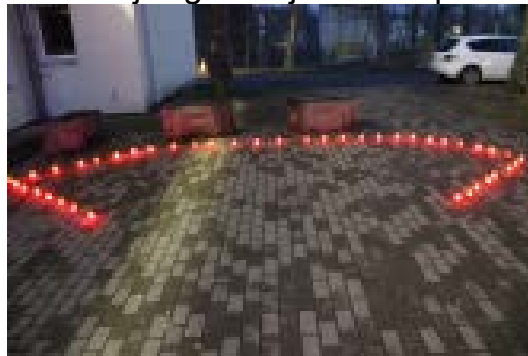

rezultāts...

Tāpat kā skolēni, arī skolotāji izgreznoja skolas parku.

Process un

rezultāts...

Paldies visiem, kas izdaiļoja skolas apkārtni sveču gaismās!

Jana Vainovska, 7. klase

Skolēnu dzejoļi, kas veltīti Latvijas valsts 95. dzimšanas dienai

Tēvzeme

*Redzu es karogus , kas plīvo vējā,
Cilvēkiem platus smaidus sejā.
Rīgas ielas pilnas ļaudīm
Dziesmas dziedot pilnām balsīm.*

*Starp rudenīgām vēja brāzmām
Nāk smarža no gājiena lāpām.
Un visam tam pa vidu virmo
Tēja, ko ik uz stūra tirgo.*

*Gaisā raiti salūts rīb,
Bērniem raisās smaidis brīvs.
Prezidents gaišu runu teic,
Cilvēkus ar svētkiem sveic.*

*Karstā malkā kausē piparkūku -
Saldāku par augli svaigi plūktu.
Salda arī mirkļa garša:
Dziesmas, saucieni un grupas maršs.*

Elīna Zalāne, 5.klase

Mana skaistā Latvija

*Tu man Latvija visskaistākā!
Tev dzimšanas diena atkal klāt.
Uz katra stūra karogi,
Uz katra stūra svecītes.*

*Tu esi man visskaistākā,
Kad pienāk karstā vasara
Un jāņugunis katrā sētā dedz,
Un liepu smarža tvan.*

*Tu esi man visskaistākā,
Kad pienāk krāšņais pavasaris,
Kad kokiem lapas plaukst
Un gājputni atlido*

*Tu esi man visskaistākā,
Kad pienāk dāsnais rudens,
Kas pilnas klētis graudiem ber
Un raibās lapas vējā griež.*

*Es Tevi mīlu Latvija
Pat bargā ziemas salā
Kad koki tērpjas baltos kažokos
Jo Tu man esi vienīgā.*

Kristaps Ālmanis , 5. klase

Latvijai 95

Latvija! Latvija!

Mana Latvija!

Ko lai es dāvāju tev,

Svētkos šais zīmīgajos?

Cilvēka dzīvē šie gadi,

Ir cienījams vecums:

Tad, kad jau darba mūžs aizvadīts godam,

Tad, kad jau bērni un mazbērni lieli.

Varbūt tev krāsainus balonus dāvāt?

Košus un spilgtus, lai acis priecē tie.

Bet tas nebūs mūžīgi, būs tikai dienas.

Kad krāšņums pazudīs šis.

Varbūt kliņģeri gardu dāvāt tev,

Ar rozīnēm pildītu un svecītēm klātu.

Bet tas tikai mirklim,

Mirklim kas pazudīs drīz.

Bet varbūt es ozolu dāvāt tev varu?

Kuru ar ģimeni stādīšu es.

Lai tas aug mūžam tavam un manam.

Lai Latvija zaļāka kļūst.

Egija Riekstiņa Dolģe, 5.klase

Latvija

Svinēs gan vecs, gan jauns,

Gan mazs, gan liels.

Svinēs ar mīlestību sirdī,

Un smaidu sejā.

Mīlēs visi šo valsti,

Ne tikai pēc pieciem vai desmit gadiem,

Bet arī pēc visiem 100.

Jo tā ir mūsu tēvu zeme –Latvija.

Alise Bunte, 5.klase

Kā es pavadīju rudens brīvdienas?

Es rudens brīvlaikā braucu uz laukiem. Mēs tur palīdzējām manai tantei ar mājas jumtu. Piekdien es ar Hugo gājām makšķerēt. Nākamajā dienā es ar brāļiem, mammu un tēti braucām uz „Akvaparku”. Tajā dienā, kad bija vētra, mums pazuda elektrība Es redzēju kā gāzās elektrības stabi. Es gribēju, lai brīvlaiks būtu garāks, jo bija ļoti interesanti.

Sandis Buks, 5.klase

Es savā rudens brīvlaikā gāju copēt ar draugiem. Mums bija dažādas makšķeres – gruntsmakšķere un pludiņmakšķere. Tajā upē ir raudas, brekši, asari, plauži, līdakas, foreles, karūsas, līņi. Es pirmajās 10 minūtēs noķēru 2 karūsas, draugi sākumā noķēra 5 mailītes, 3 asarus, 1 breksi. Mēs makšķerējām 4 stundas un kopā noķērām 50 zivis.

Hugo Hofmanis, 5.klase

Savā rudens brīvlaikā es biju Lietuvā sporta nometnē. Tur mēs braucām ar riteņiem uz skaisto Druskininku pilsētu. Mēs braucām slēpot uz „Snow-Arena” sniega halli. Ejot ārā no arēnas es satiku Denise Karbon – labāko itāļu kalnu slēpotāju un ar viņu nofotografējos. Pēc treniņiem mēs braucām uz akvaparku.

Elīna Zalāne, 5.klase

Es rudens brīvlaikā redzēju dažādas dabas parādības, dzirdēju dažādas dziesmas un putnu čivināšanu. Vēl dzirdēju vēju pūšot un lapas krītot. Es smaržoju svaigu gaisu. Es garšoju manas mammas garšīgos ēdienus.

Sintija Bardjukova, 5.klase

Es savu rudens brīvlaiku pavadīju savos laukos. Es tur darīju daudz interesantas lietas. Mēs gājām Hellowīnā un prasījām cilvēkiem gardas konfektes, ja nedeva, mēs tiem durvis noziedām ar putukrējumu. Es redzēju, kā putniņš nočivina un laižas prom. Es redzēju, kā kāda lapa nokrīt no kokiem. Man šajā brīvlaikā patika kārtīgi izdzīvoties pa laukiem. Es palasīju arī kādu grāmatu.

Katrīna Zommere, 5.klase

Brīvlaikā es nesēdēju pie televizora vai datora, katru dienu gāju pastaigāties pa mežu ieelpot dzestro gaisu. Tas ir patīkams, atvėsina. Brīvlaikā es baudīju rudeni, tas gaiss un krāsainās kļavu lapas. Vienkārši fantastiski! Vēl brīvlaikā es pārbaudīju savas kulinārijas prasmes. Izcepu māšai uz dzimšanas dienu torti!

Elza Paula Pētersone, 7.klase

Skolas dzimšanas diena

8. novembrī skolas konferenču zālē atzīmējām mūsu skolas jubileju. Lai pastāstītu par skolas vēsturi, darba un mācību pieredzi, tika uzaicināti skolas skolotāji, skolnieki un saimnieciskie darbinieki. Laipni atsaucās ilggadējā skolotāja Skaidrīte Silavniece, skolas pavāre Renāte Jokste un skolas absolvents Edmunds Krampāns. Svinīgo brīdi atklāja skolas direktore Ilze Briņķe. Konferenču zāle bija pilna ar skolēniem, kuri varēja klausīties stāstos par to, kāda bija skola pirms daudziem gadiem. Tie bija stāsti, kuri kļuva dzīvi mūsu iztēlē.

Skolotājas Skaidrītes Silavnieces stāsts par smilšaino ceļu cauri saules pielietajam mežam zirga pajūgā uz pirmo darbavietu - Bergu septiņgadīgo skolu. Skolotāja Skaidrīte Silavniece Bergu pamatskolā strādāja kopš 1953. gada. Bergu pamatskola ir skolotājas vienīgā darba vieta. Skolotāja stāstīja par skolas ēkas un apkārtnes izskatu, skolēnu un skolotāju savstarpējām attiecībām, skolas disciplīnu, formas tērpiem. Daudzi tagadējo skolēnu vecāki bija šajā skolā mācījušies. Tā vijās šis atmiņu pavediens stāstos sasaistot pat trīs paaudzes.

Stāstījumu vizuāli skaistu un saprotamu veidoja skolotājas levas Križevicas pārņemotās fotogrāfijas no vecajiem skolas albumiem, ko demonstrēja ar stāstījumu Edmunds Krampāns. Viņa teiktais bija: "Tajā laikā disciplīna bija pašsaprotama, cieņa pret vecākiem cilvēkiem, skolotājiem daudz lielāka, bet nerātības tika strādātas tāpat, tikai bijība par pastrādāto bija lielāka".

Daudz jautājumi tika uzdoti skolas pavārei Renātei Jokstei, kura pastāstīja kā tika apkurināta skola, kā tika gatavots ēdiens, kādi bija skolēnu mīļākie ēdieni. Skolēnus interesēja cik liels bija lielākais katls, kādas bija pavārnīcas, vai skolēni strādāja virtuvē. Ap skolu bija sakņu dārzi, kur arī izaudzināja lielu daļu pārtikas, skolēni strādāja vasarās.

Domāju, ka tas bija iesākums lielās skolas jubilejas gatavošanās laikam. Ceru, ka izdosies pierakstīt vēl kādas skolotājas atmiņu stāstu. Mums ir fotogrāfijas un atmiņas. Godāsim pagātņi, lai sekmīgi mūsu ceļš virzītos uz priekšu.

Skolas bibliotekāre **Iveta Krišjāne**

Mēs - jaunie Rīgas sargi

8.novembra rītā devāmies uz Brīvdabas muzeju, kur mūs jau iesildītā balsī ar komandas saucieniem sagaidīja dižkareivis Ilgavīzis, kura apmācībā arī tikām nodoti tālāk. Iesildīšanās no sākuma šķita lieka, bet vēlāk, kad jau patiešām bijām iesildījušies, sapratām, ka tas bija nepieciešams. Dižkareivis, kurš mūs apmācīja, bija patiešām stingrs un nevienu nesaudzēja.

Kad jau bijām kārtīgi iesildījušies, bija pienācis laiks apmācībai. Katrs izvēlējāmies pamācības programmu (kā tika izcīnīta Latvijas brīvība; kā sniegt pirmo medicīnisko palīdzību āra dzīves apstākļos; kā orientēties pēc dažādām kartēm un kompasas; komandu došana cīņu biedriem un komandu izpilde; kā maskēties un pārvietoties slepus; kas jāievēro, komplektējot ekipējumu). Es gāju uz ekipējuma apmācību. Pirmajā daļā mūsu dižkareivis bija jauks un saprotošs, bet jau otrajā daļā palika bargs un pret mums izturējās ļoti stingri.

Pēc pusdienām Priedes krogā bija pienākusi galvenā daļa, kurā mums bija dota 1,5 h laika izpildīt uzdevumus, kartē norādītajos kontrolpunktos, kas vēl bija jāsameklē. Spēlei sākoties, atklājās, ka no mūsu komandas „Labie Berģi ” (Līva B., Nikola S., Kitija S., Oskars K., Kristians K., Roberts K.) bijām palikusi puse no komandas – 3 meitenes (komandas kapteini pieveica slimība, 2 -dezertēja). Par dalību tālākā spēlē cīnījās gan skolotāja Ieva Križevica, gan arī mēs – meitenes. Komandu nācās aizstāvēt arī mums, bet spēlei sākoties, tomēr viens mūsu zēns – dezertieris –, pateicoties mamma atbalstam (paldies!) atgriezās.

Priecē tas, ka uz finišu paguvām pēdējās 30 sekundēs, jo diemžēl arī bija 3 komandas, kuras laikā nepaguva un tika diskvalificētas. Iegūtais punktu skaits nebija ļoti iepriecinošs, bet mēs tomēr esam apmierināti ar rezultātu, jo pēdējie nebijām. Šis gads ir pirmais gads, kad mūsu skola piedalās spēlē „Jaunie Rīgas sargi: Latvijas hronika 2013”. Mums būs mācība un atziņas, ja nākamajā gadā arī piedalīsimies. Manuprāt, mēs patiešām esam kļuvuši par jaunajiem Rīgas sargiem, jo nepieciešamības gadījumā atrastos patrioti, kas spētu savu valsti aizstāvēt.

Līva Beļinska, 8.klases skolniece

R. Blaumaņa literārās prēmijas 9. konkursa rezultāti

Konkursā piedalījās 214 skolēnu no visas Latvijas. Kā labākos domrakstu autorus vērtēšanas komisija atzina 71 skolēnu. Uz R. Blaumaņa literārās prēmijas 9. konkursa noslēguma pasākumu uzaicināti 35 pamatskolu un 36 vidusskolu audzēkņi (<http://www.braki.lv/lv/konkursi-2381/9.-konkurss>).

Arī Bergu Mūzikas un mākslas pamatskolas 8.klases skolniece LĪVA BEĻINSKA (skolotāja Ieva Križevica) ir šo labāko domrakstu rakstītāju pulkā un ir ielūgta uz R.Blaumaņa literārās prēmijas 9. konkursa noslēguma pasākumu Braku muzejā un Ērgļu saietā namā 2013.gada 7.decembrī. Apsveicam!

VIZUĀLĀ MĀKSĻA MUZEJĀ

27. novembrī 9. klases un daži 7. klases skolēni devās mācību ekskursijā uz R.Sutas un A. Beļcovas memoriālo dzīvokli - muzeju kopā ar vizuālās mākslas skolotāju Ievu Vahteri.

Muzejs atradās Rīgā, kādā dzīvoklī, kas, pēc gides teiktā, bijis pašu mākslinieku ģimenes īpašums. Galvenokārt gleznojumu virziens bija kubisms, ko varēja aplūkot gan uz traukiem, gan gleznās. Mēs tikām iepazīstināti ar mākslinieku pāra dzīves gaitām. Beigās ekskursija izrādījās interesanta.

Manuprāt, ne visi no šīs ekskursijas ko guva, jo ne visi klausījās, bet man personīgi patika, likās interesanti uzzināt kaut ko par pašmāju māksliniekiem un zināt, ka viņu darbi bijuši ne tikai Latvijā iecienīti, bet arī pasaulē!

Unda Rode, 9.klases skolniece

Skolotāju diena

Šogad Skolotāju diena nelikās tik interesanta kā pērn, jo skolotāji bija devušies izglītojošā pasākumā uz kino muzeju. Tomēr man prieks, ka varējām aizvietot skolotājus un ļaut atpūsties vismaz vienu dienu. Šogad bērni nebija tik paklausīgi, viņi domāja, līdz ko skolotājas būs prom, viņi varēs darīt visu, ko vēlas, bet tā nebija. Es biju stingra. Man nepatīk, ja bērni neklausā. Es iejutos skolotājas lomā un sapratu, ka tas nekas patīkams nav. Uz brīdi aizdomājos, kā skolotāji jūtas, kad mēs neklausām. Viennozīmīgi – nevelētos būt viņu vietā. Sapratu, ka, ja esi skolotāja, ir jāuzņemas milzīga atbildība, it īpaši par jaunākajiem bērniem, jo nekad nevar zināt, kas viņiem var ienākt prātā. Sapratu to, ka nekad nebūšu skolotāja, tā nav mana nākotnes profesija!

Evija Kralliša, 9.klases skolniece

Šogad skolotāju dienā 9 devītās un 5 astotās klases skolēni iejutās skolotāju un skolas darbinieku lomās. Es – skolas direktors.

Kā direktors uzraudzīju, lai skolā būtu kārtība. Man ļoti palīdzēja skolas virsdežurants Markuss Krallišs (mans klasesbiedrs), kurš precīzi ievēroja stundu zvanu laikus un pat aizveda dažus labus līdz doktorātam, kam tas bija nepieciešams. Nācās arī pieskatīt skolotājus, lai viņi darītu, ko vajag un neizlaižas, kā arī palīdzēt, ja kas vajadzīgs, paldies arī skolotājai Ievai Križevicai, kas arī ik pa brīdim paskatījās, kas tad īsti notiek.

Kopumā diena tika pavadīta labi, nostrādāju astoņas stundas un nemaz

negribēju iejusties to jauno skolotāju lomā, kuriem bija jāvada septiņas mācību stundas. Dienas gaitā bija prieks dzirdēt pozitīvus vārdus no skolotājiem un, kas zina, varbūt pēc gadiem 20 es atkal būšu direktors, tikai šoreiz uz ilgāku laiku. ☺

Aleksis Krallišs, 9.klases skolēns

1.a klases mācību materiālus es saņēmu tikai iepriekšējā dienā, tāpēc nebija daudz laika, lai visu kārtīgi izdomātu un pārdomātu, bet, par laimi, tomēr biju sagatavojusies tīri labi.

Pirmā stunda sākās kā parasti, plkst. 9.00, un ilga 40 minūtes. Likās, ka bērni bija diezgan atsaucīgi, pirmā stunda pagāja labi. Otrajā stundā mēs visi

iepazināmies labāk un jau zināju pusei no klases vārdus, bērni bija paklausīgi. Arī trešā stunda pagāja līdzīgi. Pēc trešās stundas bija pusdienas, kad visi sastājās pa divi un devās mierīgi mazgāt rociņas un ēst. Visi rāmi paēda, lai gan ne visi gribēja novākt traukus, tomēr dažus palīgus es atradu. Mājturībā mēs no koka lapām, kas bija jāpaņem līdzī, taisījām apsveikumus Skolotāju dienā, klases audzinātājam. Visiem

sanāca ļoti labi, visi bija priecīgi apsveikt skolotāju. Klases stundā mēs taisījām papīra lidmašīnas un paši apzīmējām, tad gājām uz sporta zāli lidināt, vēlāk arī spēlējāmies ar bumbām.

Kopumā man šī diena ļoti patika un noteikti sniedza lielu pieredzi runāt klases priekšā, kā arī iegūt jaunus draugus! Noteikti vēlētos vēl šogad to atkārtot! ☺☺☺☺☺

Unda Rode, 9.klases skolniece

Es mācīju 2.b klasi. Man šī diena patika, jo varēju mazajiem mācīt! Es gatavojos 3 dienas vienai pilnai darbadiena. Skolotājai nedēļa ir pilna stresa no skolēnu bļaušanas, bet man arī tas bija ļoti interesanti.

Man bija jāmaca 5 stundas. Pirmā bija mūzikas stunda, kur es mazajiem liku ar instrumentiem grupiņās izveidot ritmu. Tiem, kas sēdēja, vajadzēja rakstīt vai zīmēt, ko viņi domā par uzstāšanos. Latviešu valodas stundās mēs taisījām plakātus ar viņa pašu izdomātiem dzejoļiem par rudeni. No rīta biju salasījusi dzeltenas lapas, ko skolēni varēja izmantot plakāta noformēšanai. Kad mēs pabeidzām, visi kopā uzspēlējām spēli ar bumbu. Mācīju šajā dienā arī klases

stundu un matemātiku, kurā par prieku skolēniem ieliku veiktajos darbos gandrīz visiem „ieskaitīts”. Par pārsteigumu dabūju klāt vēl angļu valodu; stundā izveidojām angļu valodā skolotājiem kartītes.

Skolotājas darbs man patīk pat tad, ja ir nedaudz jāpabļautās. Varbūt pat izdomāšu, ka gribu strādāt ar mazajiem skolā par skolotāju.

Agneta Lūse, 9.klases skolniece

Buon giorno, **Milano!**

Vasarā biju devusies uz Itālijas pilsētu Milānu. Lidojums Rīga-Bergamo ilga 2h, bet no Bergamo līdz Milānai ar autobusu - 40 min. Kopā 2h 40 min. - nemaz nav ilgi, ja salīdzina, ka no Rīgas braucot, piem., uz Krāslavu ar mašīnu ceļā paiet 4h.

Bet, nu atpakaļ pie Milānas! Pastāstīšu par dažām vietām, kur es biju:

- *Stazione centrale (centrālā stacija)*

Pirmais apskates objekts, ierodoties Milānā. Braucot no Bergamo, izkāpām šeit un devāmies uz metro. No centrālās stacijas kursē metro, vilcieni, tramvaji un autobusi. Stacija ir liela, iespaidīga celtne. Tajā ir ierīkoti veikali, ēstuves, kafejnīcas. Atceros, ka pēc gandrīz 3h ceļā pavadītā laika man ļoti gribējās ēst un pirmais, ko izdarīju ieejot centrālajā stacijā, ieskrēju McDonald's un pasūtīju Big Mac komplektu: *Duomo di Milano*

(Milānas Doms)

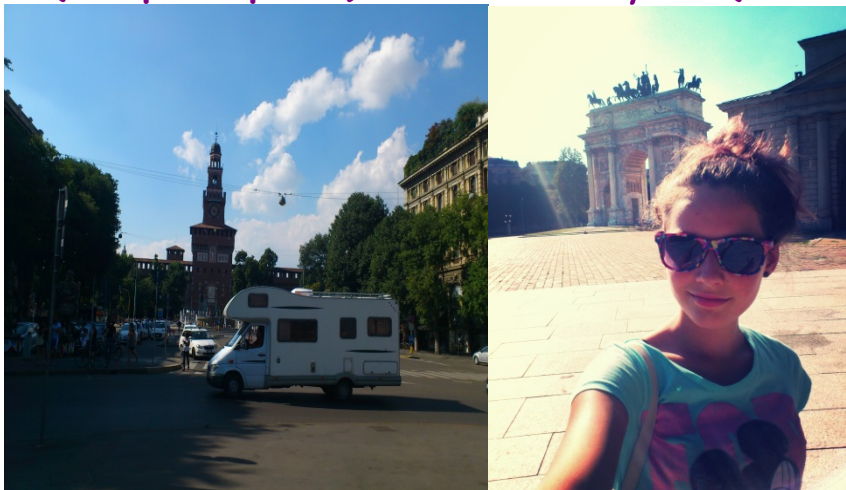
Milānas Doms (katedrāle) - 157m garš un 92m plats. Tā celtniecība uzsākta jau 1386. gadā, bet pilnībā pabeigta tikai 500 gadus vēlāk. Šobrīd Milānas Doms kļuvis par pilsētas simbolu un ir izcils gotikas paraugs. Iekšā Domā varēja apskatīt vairāku bīskapu mūmijas, dārglietas. Bija iespējams uzkāpt katedrālei uz jumta un vērot Milānu no augšas. Biju arī katedrāles pagrabā, kur pirms Doma uzcelšanas, esot bijušas seno romiešu pirtis. Nu jā, kad Domu ieraudzīju, pirmā doma bija tāda pati, kad redzēju piramīdas Ēģiptē - kā cilvēki tik sen atpakaļ varēja ko tādu uzcelt ar rokām un bez tehnikas?! Pats Doms bija fantastisks.

- *Via Monte Napoleone (Monte Napoleones iela) un Galleria Vittorio (Vittorio galerija)*

Un kā tad Milānā bez šoppinga (iepirkšanās)! Milānu uzskata par Eiropas modes centru. Milānā atrodas visu pasaulē slavenāko modes namu veikali - PRADA, CHANEL, Louis Vuitton, Armani u.c. Zīmīgākās iepirkšanās vietas Milānā - *Via Monte Napoleone* (Monte Napoleones iela) un tirdzniecības centrs *Galleria Vittorio* (Vittorio galerija), kas atrodas turpat blakus Domam.

- *Castello Sforzesco (Sforzesko cietoksnis), Parco Sempione (Sempione parks) un Arco della pace (triumfa arka)*

Aiz cietokšņa atrodas - viens no lielākajiem Milānas parkiem - *Parco Sempione* (Sempione parks). Cietoksnis, kurš savulaik bija pilsētā valdošās Sforcu dzimtas galma rezidence, šobrīd kalpo par vairāku pilsētas muzeju un galeriju mākslas kolekciju mājvietu. Cietoksnis ir ļoti liels un grezns. Tā iekšienē ir ierīkota izstāžu zāle, kura mākslas mīļotājiem noteikti patiks. Parks ir plašs, izejot tam cauri, var nonākt pie *Arco della pace* (Triumfa arkas).

o *La Scala*- pasaulslavenais operteātris.

Ejot uz *La Scala*, biju gaidījusi ieraudzīt iespaidīgu operas namu. Bet, ko es ieraudzīju? Nelielu, pelēcīgu, vienkāršu ēku, kurai, garām ejot, es nemaz nepievērstu uzmanību...! Un jūs man gribat ieskaidrot, ka tas ir pasaulslavenais operteātris? Phe! Un tajā brīdī es jutos lepna, ka esmu latviete un mums ir Baltais nams - Latvijas Nacionālā Opera.

Lago Como (Komo ezers)

Komo ezers- burvīgs! Patiešām pasakains! Ūdens caurspīdīgs, apkārtnē neaprakstāmi skaista... Uh... gribu peldēties! Ārā +34 C, bet turpat netālu Alpu galotnes klāj sniegs.

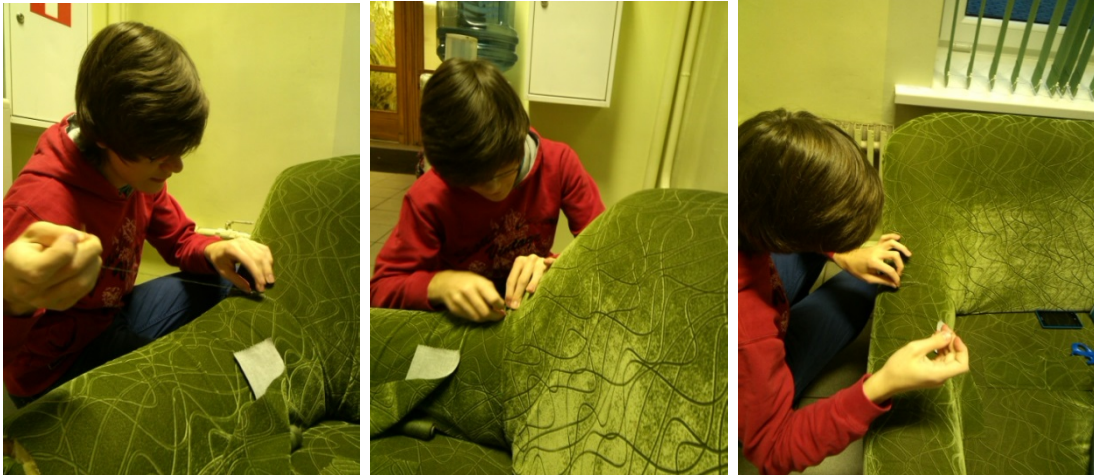
Visus Milānas ceļojuma iespaidus uzrakstīt nav iespējams. Lai to izdarītu, man vajadzētu uzrakstīt veselu grāmatu, bet BMMP skolas avīzē tam vietas nepietiktu.

ARRIVEDERCI!

Elza Paula Pētersone

Mīļie, jaukie, labie BMMP audzēkņi!

Draudzīgs atgādinājums neplēst, nelauzt vai citādi nebojāt skolas inventāru!
Tā kā nesen pirmajā stāvā novietotais dīvāns bija ar caurumiem, Alex&Co devās to labot... liels paldies Alex&Co (Aleksim, Janai un Ērikai)! :)

Elza Paula Pētersone